

punktet i denne Sal ligger der, hvor Fler-
tallet er, og at Regeringen altsaa er villig
til at optage Forhandlingen med det ny
Flertal her i Salen. Og ligeledes ville de
Herrer jo have set, at der fra det saa meget
omtalte unge Højres Side vises en Smøde-
kommenhed, som maatte har været dem selv
overraskende. Thi man løber dem i den
Grad i Møde med aabne Arme, at man
endogsaa synes ivrigere for at tage fat paa
Reformarbejdet end de selv. Der var i
gamle Dage noget, der hed at være mere
kongeligfindet end Kongen selv; jeg tror,
det ogsaa kan siges, at man kan være
endnu mere reformivrig end Reformpar-
tiet selv, og det unge ny Højre synes
at være saa ivrigt, at det endogsaa erklærer
sig villigt til at ofre sine gamle Ledere paa,
hvad jeg vil kalde det sejrende Kjøbenhavns
Alter. Og saa derfra ville De altsaa kunne
vente en høj Grad af Smødekomenhed. —
Hvorledes det gaar det gamle Højre, skal jeg
ganste lade staa hen; thi de gamle taler man
jo nu i det hele ikke mere om; nu er det jo
Ungdommens Tid, og Haabets Farve er jo
grøn. Men bortset fra alle disse Kombina-
tioner og politiske Stillinger, saa er der
et Forhold, som jeg navnlig maa gøre op-
mærksom paa, og det er det, som ogsaa i
Politikken — hvorpaa det ærede Medlem,
som nu talte, gjorde opmærksom — har en
saa afgørende Betydning. Det er nemlig
det, at det, som Latinerne i gamle Dage kaldte
nervus rerum gerendarum, det vil sige Be-
vægelsesnerven for alt i Verden, Penge, til-
byder sig i en ganste anderledes Grad rund-
elig for de Herrer, end det gjorde i den Tid,
da vi havde med Ledelsen at gøre. De er-
indre jo nok, at Kassen var tom, og lærlig
i det sidst forløbne Aar, i Fjor, ville de
huste, hvorledes vi i den alleryderste Grad
beskræbte os for at strabe Penge i Kassen, ja
Regeringen maatte endogsaa strabe saa dybt,
at den strabede Hul paa Bunden, og der
var jo allerede flydt et Par Millioner ud af
Reservefonden og over i Kassebeholdningen,
saa det kneb jo ganste overordentligt at flaffe
disse Penge til Veje. Under disse høist pre-
kære, pekuniære Vilkaar, var det, at Folke-
tinget den Gang var henvist til at arbejde.
Nu stiller det sig væsentlig anderledes.
Ville de Herrer se Statsregnskabet efter,
som det er afslagt første Gang efter en lovlig
bevilget Finanslovf, og ville De se det fore-
lagte Finanslovsforslag efter, ville De for det
første se, at Hullet i Kassen er tættet, Re-
servefonden har faaet sine 2 Millioner —
eller hvor meget det var, den havde maattet
spæde til — og ikke alene det; men Kasse-
beholdningen er vokset. Seg vil ganste se

†

bort fra, at naar man ser paa Statsreg-
nskabet, synes det, som om Kassebeholdningen
i Løbet af 1 Aar er vokset med 6 Millioner
Kr.; hvilket staar i Forbindelse med Stats-
laanet og, hvad derhen hører. Men vil man
gøre Statsregnskabet op, saa vil man se, at
Kassebeholdningen virkelig er vokset med ca.
1½ Million Kr. — Det forelagte Finans-
lovsforslag udviser et meget lyst og lovende
Perspektiv for Fremtiden. Jeg skal tillade
mig at gøre opmærksom paa enkelte Træk
af Opgørelsen af Status, ikke fordi det for
ærede Medlemmer, som have siddet her i
Salen i tidligere Aar, skalde være noget
nyt, langt fra, vi have jo bestæftiget os
dermed Aar ind og Aar ud og stadig
fremfat disse Opgørelser; men da Tinget
nu vel for omtrent $\frac{1}{3}$ er nyt, antager jeg, at
de ny Medlemmer nok ville kunne sætte Pris
paa blot kortelig at faa en Oversigt over, hvor-
ledes man plejer at opgøre den finansielle
Status Aar for Aar paa Grundlag af de
forelagte Finanslovsforslag. Finanslovsfor-
slaget indeholder, som De se, 27 Paragraffer;
deraf ere de 9 Indtægtsparagraffer, og Resten,
d: de 18 sidste, Udgiftsparagraffer. Para-
grafferne er posterede saaledes, at paa de
første 8 Indtægtsparagraffer opføres alt,
hvad der anses for at være Aarets ordi-
nære Indtægt; den sidste af disse, § 9, eller
som den tidligere hed, § 10, indeholder kun
saadanne Indtægter, som fremkomme ved Op-
tagelse af Laan eller ved Forbrug af For-
mue, det vil altsaa sige ved Formueanven-
delse i det hele. Naar man saa ser paa
Udgiftsparagrafferne, vil man se, at af disse
ere de 17 Paragraffer, § 26 inklusive, saa-
danne, som omfatte de ordinære Udgifter for
Aaret, medens de ekstraordinære, som have
en Formueanvendelseskarakter, ere samlede
i § 27. Men paa denne § 27 findes der
imidlertid en Post, den første, som indeholder
Afdragene, de kontraktmæssig bestemte Af-
drag paa Statsgælden, og vi have sædvanlig
anset det for rigtigt — hvad det vistnok og-
saa er, og hvad jeg ogsaa vil anbefale Tin-
get fremdeles at betragte saaledes — at de
kontraktmæssige Afdrag paa Statsgælden
betragtes som virkelige ordinære Udgifter,
der maa medregnes som Udgifter Aar for
Aar. Derjom man nu herester vil opgøre
Status saaledes, at man spørger: Hvad er den
virkelige ordinære Status efter det forelagte
Finanslovsforslag, og vil opgøre dette saaledes,
at man spørger: Hvad er Summen af de or-
dinære Indtægter, og, efter at have udfundet
denne, derfra drager Summen af de ordinære
Udgifter plus Afdragene paa Statsgælden,
saa vil man finde — det er et Regnestykke, man
nemt kan gøre op — at Forfælleren mellem